TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2006. gada 2. maijā *

Lieta C-436/03

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2003. gada 14. oktobrī cēla

Eiropas Parlaments, ko sākotnēji pārstāvēja Ž. L. Rufass Kintana [*J. L. Rufas Quintana*] un E. Valdhera [*E. Waldherr*], pēc tam E. Valdhera un R. Pasoss [*R. Passos*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītājs,

ko atbalsta

Eiropas Kopienu Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja K. Šmita [*C. Schmidt*], pēc tam Ž. F. Paskjē [*J.-F. Pasquier*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — franču.

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv Ž. P. Žakē [*J.-P. Jacqué*] un M. K. Džordži Forta [*M. C. Giorgi Fort*], pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv E. Brakehaiss Konesa [*E. Braquehais Conesa*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv R. Kodvela [*R. Caudwell*], pārstāve, kam palīdz lords P. Goldsmits [*P. Goldsmith*] un N. Peins [*N. Paines*], *QC*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*] un J. Makarčiks [*J. Makarczyk*], tiesneši Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*] (referents), R. Šintgens [*R. Schintgen*], J. Klučka [*J. Klučka*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*], E. Levits un A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*],

ģenerāladvokāte K. Štiksa-Hakla [*C. Stix-Hackl*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 12. jūlijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Eiropas Parlaments lūdz atcelt Padomes 2003. gada 22. jūlija Regulu (EK) Nr. 1435/2003 par Eiropas Kooperatīvās sabiedrības (*SCE*) statūtiem (OV L 207, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētā regula").

Atbilstošās tiesību normas

2 Apstrīdētā regula ir pieņemta, pamatojoties uz EKL 308. pantu. Ar to paredz vienotus statūtus, kas piemērojami Eiropas Kooperatīvajai sabiedrībai (*SCE*), lai it sevišķi novērstu šķēršļus sabiedrību pārrobežu sadarbībai, tomēr ievērojot kooperatīvu īpašās iezīmes.

3 Apstrīdētās regulas preambulas otrajā apsvērumā ir paredzēts:

"Iekšējā tirgus izveide un uzlabojumi, ko tā rada visas Kopienas ekonomiskajā un sociālajā stāvoklī, nozīmē ne vien to, ka jānovērš tirdzniecības šķēršļi, bet arī to, ka ražošanas struktūras jāpielāgo Kopienas dimensijai. Šai nolūkā ir būtiski, lai visu to veidu uzņēmējsabiedrības, kuru darbība skar vairāk nekā tikai vietējo vajadzību apmierināšanu, spētu sagatavot un veikt savas uzņēmējdarbības reorganizāciju Kopienas mērogā."

4 Saskaņā ar vienpadsmito līdz četrpadsmito apsvērumu:

"(11) Pārrobežu sadarbību starp kooperatīviem Kopienā šobrīd kavē juridiskās un administratīvās grūtības, kas jālikvidē tirgū bez robežām.

(12) Eiropas kooperatīvu juridiskās formas ieviešana, kas pamatota uz kopīgiem principiem, bet ņem vērā to īpašās iezīmes, ļautu tiem darboties ārpus valstu robežām visā Kopienas teritorijā vai tās daļā.

(13) Šīs regulas pamatmērķis ir dot iespēju fiziskām personām, kas ir dažādu dalībvalstu pastāvīgie iedzīvotāji, vai juridiskām personām, kas ir izveidotas

atbilstoši dažādu dalībvalstu tiesību aktiem, nodibināt *SCE*. Tā arī dod iespēju izveidot *SCE*, apvienojoties diviem esošiem kooperatīviem vai pārveidojot valsts kooperatīvu jaunā formā bez iepriekšējas likvidācijas, ja kooperatīva juridiskā adrese un galvenais birojs ir vienā dalībvalstī un iestāde vai meitasuzņēmums citā dalībvalstī.

(14) Ņemot vērā *SCE* īpašo Kopienas raksturu, noteikums par "faktisko atrašanās vietu", kas attiecībā uz *SCE* pieņemts ar šo regulu, neskar dalībvalstu tiesību aktus un neizsmeļ izvēles iespējas sakarā ar citiem Kopienas dokumentiem attiecībā uz tiesību aktiem par uzņēmējdarbību."

5 Apstrīdētajā regulā cita starpā ietilpst noteikumi par *SCE* dibināšanu (2. pants), tās minimālo kapitālu (3. pants) un tās statūtiem (5. pants). Saskaņā ar apstrīdētās regulas 1. panta 5. punktu *SCE* ir juridiskās personas statuss.

6 Apstrīdētās regulas 6. pantā ir paredzēts:

"*SCE* juridiskā adrese ir Kopienā, tajā pašā dalībvalstī, kurā ir tās galvenais birojs. Dalībvalsts papildus var uzlikt par pienākumu, lai tās teritorijā reģistrēto *SCE* galvenā biroja adrese un juridiskā adrese būtu vienādas."

7 Apstrīdētās regulas 7. pants reglamentē *SCE* juridiskās adreses pārcelšanu, sabiedrībai nezaudējot juridiskās personas statusu:

"1. *SCE* juridisko adresi var pārcelt uz adresi citā dalībvalstī saskaņā ar 2. līdz 16. punktu. Šāda pārcelšana nenozīmē *SCE* likvidāciju vai jaunas juridiskas personas izveidošanu."

8 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 8. panta 1. punktu:

"*SCE* darbību reglamentē:

a) šī regula;

b) noteikumi *SCE* statūtos, ja šajā regulā tas nepārprotami atļauts;

c) jautājumos, kurus šī regula neaptver, vai — ja jautājumi ir aptverti daļēji — regulas neaptvertajos aspektos:

i) tiesību akti, ko dalībvalstis pieņēmušas, īstenojot Kopienas pasākumus, kuri attiecas tieši uz *SCE*;

ii) dalībvalstu tiesību aktu noteikumi, ko piemērotu kooperatīvam, kas dibināts saskaņā ar *SCE* juridiskās adreses dalībvalsts tiesību aktiem;

iii) noteikumi *SCE* statūtos tādā pašā veidā, kā attiecībā uz kooperatīvu, kas dibināts saskaņā ar *SCE* juridiskās adreses dalībvalsts tiesību aktiem."

9 Visbeidzot, ar apstrīdēto regulu ir atļauta *SCE* pārrobežu apvienošanās (apstrīdētās regulas 2. panta 1. punkta ceturtais ievilkums un 19.–34. pants).

Likumdošanas procedūra, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula

10 Eiropas Kopienu Komisija savu sākotnējo priekšlikumu par *SCE* Eiropas Savienības Padomei iesniedza 1992. gada 6. martā (OV 1992, C 99, 14. lpp.). Šis priekšlikums pamatojās uz EK līguma 100.a pantu (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 95. pants).

11 Ievērojot grozījumus, kas izdarīti Līgumos ar Māstrihtas līgumu un Amsterdamas līgumu, šā priekšlikuma regulai juridiskais pamats tika pielāgots saskaņā ar EKL 95. pantu. Parlaments savā atzinumā šo juridisko pamatu apstiprināja.

12 Pēc apspriešanās Padomē šis juridiskais pamats tika grozīts, aizvietojot EKL 95. pantu ar EKL 308. pantu. Šā grozījuma dēļ Padome nolēma vēlreiz apspriesties ar Parlamentu.

13 Ar 2003. gada 14. maija atzinumu Parlaments pieprasīja atstāt EKL 95. pantu par juridisko pamatu. Komisija savos apsvērumos par Parlamenta izdarītajiem grozījumiem tam piekrita.

14 2003. gada 22. jūlijā Padome formāli pieņēma apstrīdēto regulu, apstiprinot EKL 308. pantu par juridisko pamatu.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

15 Parlamenta prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto regulu;

— saglabāt regulas iedarbību līdz brīdim, kad stāsies spēkā jauns tiesiskais regulējums par to pašu priekšmetu, kurš tiks pieņemts saprātīgā termiņā un ar atbilstošu juridisko pamatu;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 Padomes prasījumi Tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 9. marta rīkojumu Komisijai tika ļauts iestāties lietā, lai atbalstītu Parlamenta prasījumus. Ar to pašu rīkojumu Spānijas Karalistei un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei tika ļauts iestāties lietā, lai atbalstītu Padomes prasījumus.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

18 Prasības atbalstam Parlaments izvirza vienu vienīgu pamatu, kas balstīts uz EKL 308. panta kļūdainu izvēli par apstrīdētās regulas juridisko pamatu. Tas uzskata, ka atbilstošais juridiskais pamats ir EKL 95. pants.

19 Šajā sakarā tas atgādina, ka atšķirības starp dalībvalstu sabiedrību tiesību aktiem liek šķēršļus kooperatīvo sabiedrību darbībām, it īpaši saistībā ar to juridiskās adreses pārcelšanu un pārrobežu apvienošanos.

20 Turklāt Parlaments norāda, ka EKL 95. pants noteikti varētu būt regulas juridiskais pamats. Tātad dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana var izpausties arī kā valsts tiesību papildināšana, izveidojot Eiropas juridiskās formas. Saistībā ar *SCE* dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana ir nepieciešama, lai dibinātu un pārvaldītu pārrobežu kooperatīvus.

21 Parlaments piebilst, ka "tuvināšanas" jēdziens EKL 95. pantā aptver ne tikai pasākumus to šķēršļu novēršanai, kas rodas dažādu valstu tiesību sistēmu atšķirību dēļ, bet arī pasākumus, kuru mērķis ir pārvarēt valsts tiesību sistēmu teritoriālos ierobežojumus tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams iekšējā tirgus izveidei un darbībai.

22 Šajā sakarā Parlaments nepiekrīt Padomes argumentam, ka tuvināšanas pasākumam obligāti ir jāparedz valsts tiesību normu pilnīga vai daļēja aizstāšana. Turklāt Tiesa jau ir atzinusi, ka EKL 95. pantā paredzētā dalībvalstu tiesību normu tuvināšana var notikt arī tad, ja dažās dalībvalstīs nepastāv tiesību akti par attiecīgo jautājumu (2001. gada 9. oktobra spriedums lietā C-377/98 Nīderlande/Parlaments un Padome, *Recueil*, I-7079. lpp., 15. punkts).

23 Tas pats attiecas uz Padomes argumentu par to, ka tiesību aktu tuvināšanas priekšnosacījums ir dalībvalsts kompetence pieņemt tiesisko regulējumu attiecīgajā jomā ar tādu pašu iedarbību kā tuvināšanai. Parlaments norāda, ka šis priekšnosacījums nevar izrietēt no EKL 95. panta, it īpaši tāpēc, ka dalībvalsts viena pati nespēj sasniegt tādus pašus rezultātus kā tiesību aktu tuvināšana.

24 Turklāt Parlaments uzsver, ka EKL 308. pants nav atbilstošs juridiskais pamats, lai pieņemtu apstrīdēto regulu, jo īpaši šo noteikumu cita starpā var izmantot tikai ar nosacījumu, ka EK līgumā nav paredzētas nekādas īpašas pilnvaras rīkoties, lai sasniegtu attiecīgo mērķi, kas tā nav aplūkojamajā lietā.

25 Eiropas Kooperatīvās sabiedrības izveidošanu nevar pielīdzināt tādu jaunu tiesību radīšanai, kas pastāv līdztekus valsts līmenī noteiktajām tiesībām, kā, piemēram, intelektuālā īpašuma jomā [skat. it īpaši Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) un Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulu (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1. lpp.)]. Parlaments arī norāda, ka ar minētajām regulām, kas pamatojas uz EKL 308. pantu, tika izveidotas Kopienu administratīvas struktūras, kurām piešķirts juridiskās personas statuss un finansiālā un administratīvā neatkarība, taču tas tā nav apstrīdētās regulas gadījumā.

26 Eiropas Kooperatīvās sabiedrības nav kāda jauna, ar dalībvalstu tiesībām nesaistīta sabiedrības forma, jo apstrīdētā regula izsmeļoši nenosaka tās organizāciju, bet tikai reglamentē tās struktūru, sistemātiski atsaucoties uz tajā dalībvalstī piemērojamiem tiesību aktiem, kurā ir tās juridiskā adrese.

27 Komisija, kas iestājusies lietā, izvirza tādu pašu argumentu kā Parlaments. Tā arī apgalvo, ka EKL 95. pantā ietvertais "saskaņošanas" jēdziens ir plašs.

28 Komisija norāda, ka ar apstrīdēto regulu ir paredzēts uzlabot iekšējā tirgus izveides un darbības apstākļus, sekmējot šķēršļu novēršanu pakalpojumu sniegšanas brīvībai,

ieviešot Eiropas juridisko formu, kas ļauj kooperatīvajām sabiedrībām darboties ārpus savas dalībvalsts. Šajā gadījumā Eiropas Kooperatīvās sabiedrības statūti, kam piemīt īpašais Kopienas raksturs, papildina dažādus kooperatīvu statūtus valsts līmenī, lai padarītu vieglāku to pārrobežu darbību attīstību.

29 Padome savukārt uzskata, ka ar apstrīdēto regulu papildus kooperatīvajām sabiedrībām, kas darbojas saskaņā ar valsts tiesībām, tiek izveidota jauna, Eiropas mēroga juridiskā forma.

30 Tā piebilst, ka fakts, ka Kopienu tiesību akta mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība, pats par sevi nav pietiekams, lai EKL 95. pantu noteiktu par nepieciešamo juridisko pamatu. EKL 14. pantā ir precizēts, ka EKL 95. pants ir tikai viens no vairākiem noteikumiem, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide.

31 Lai tā pamats būtu EKL 95. pants, šim tiesību aktam ir jātuvina valsts tiesību akti un jāparedz tādu šķēršļu novēršana, kas rodas valsts tiesiskā regulējuma atšķirību un/vai ierobežotas teritoriālās iedarbības dēļ un kas kavē sasniegt Līguma mērķus.

32 Padome apgalvo, ka saskaņošanas pasākuma rezultātam ir obligāti jābūt tādam, ko var sasniegt, visās dalībvalstīs vienlaikus pieņemot vienādus tiesību aktus. Tomēr šajā gadījumā neviena dalībvalsts nevarēja individuālā kārtā noteikt tādus statūtus kā apstrīdētajā regulā paredzētie.

33 Tādēļ un, ņemot vērā citu atbilstošu noteikumu neesamību, EKL 308. pants ir vienīgais noteikums, ko var izmantot par šīs regulas juridisko pamatu.

34 Spānijas Karaliste un Apvienotās Karalistes valdība — personas, kas iestājušās lietā — tāpat uzskata, ka Eiropas Kooperatīvā sabiedrība ir jauna juridiskā forma. Līdz ar to apstrīdētā regula bija jāpieņem, pamatojoties uz EKL 308. pantu.

Tiesas vērtējums

35 Attiecīgā tiesību akta atbilstošais juridiskais pamats ir jānosaka, ievērojot šā akta saturu un galveno priekšmetu (skat. it īpaši 1993. gada 17. marta spriedumu lietā C-155/91 Komisija/Padome, *Recueil*, I-939. lpp., 19.–21. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā Nīderlande/Parlaments un Padome, 27. punkts).

36 Šajā sakarā atsauce uz EKL 308. pantu kā tiesību akta juridisko pamatu ir attaisnojama tikai tad, ja nekāda cita Līguma tiesību norma nepiešķir Kopienas iestādēm vajadzīgās pilnvaras, lai pieņemtu šo tiesību aktu (skat. 1987. gada 26. marta spriedumu lietā 45/86 Komisija/Padome, *Recueil*, 1493. lpp., 13. punkts, un 1995. gada 13. jūlija spriedumu lietā C-350/92 Spānija/Padome, *Recueil*, I-1985. lpp., 26. punkts).

37 Tiesa jau ir nospriedusi, ka Kopiena var pamatoties uz EKL 308. pantu, lai radītu jaunas intelektuālā īpašuma tiesības, kas pastāv līdztekus valsts līmenī noteiktajām tiesībām (skat. 1994. gada 15. novembra atzinumu 1/94, *Recueil*, I-5267. lpp., 59. punkts, kā arī iepriekš minētos spriedumus lietā Spānija/Padome, 23. un

27. punkts, un lietā Nīderlande/Parlaments un Padome, 24. punkts). EKL 308. panta izmantošana par juridisko pamatu savukārt ir izslēgta tad, ja attiecīgais Kopienu tiesību akts neparedz jaunu aizsardzības tiesību ieviešanu Kopienu līmenī, bet vienīgi saskaņo dalībvalstu tiesību normas par šo tiesību piešķiršanu un aizsardzību (iepriekš minētais spriedums lietā Nīderlande/Parlaments un Padome, 25. punkts).

38 EKL 95. pants pilnvaro Kopienu likumdevēju noteikt pasākumus, lai uzlabotu iekšējā tirgus izveides un darbības apstākļus, un šiem pasākumiem ir tiešām jāatbilst šim mērķim, sekmējot šķēršļu novēršanu ar Līgumu garantētajai ekonomiskajai brīvībai, tostarp brīvībai veikt uzņēmējdarbību (skat. it īpaši 2000. gada 5. oktobra spriedumu lietā C-376/98 Vācija/Parlaments un Padome, *Recueil*, I-8419. lpp., 83., 84. un 95. punkts, un 2002. gada 10. decembra spriedumu lietā C-491/01 *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco*, *Recueil*, I-11453. lpp., 60. punkts).

39 Izmantot EKL 95. pantu par juridisko pamatu var arī, lai novērstu tirdzniecības šķēršļu rašanos, kas notiek atšķirīgas dalībvalstu tiesību normu attīstības dēļ, tomēr ar nosacījumu, ka šādu šķēršļu rašanās iespējamība ir ticama un ka attiecīgā pasākuma mērķis ir to novēršana (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā Spānija/Padome, 35. punkts, lietā Vācija/Parlaments un Padome, 86. punkts, lietā Nīderlande/Parlaments un Padome, 15. punkts, un lietā *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco*, 61. punkts).

40 Šajā lietā no apstrīdētās regulas satura un mērķa izriet, ka ar to paredz izveidot jaunu juridisko formu, kas pastāvētu līdztekus valsts līmenī noteiktajām kooperatīvo sabiedrību formām, par ko cita starpā liecina apstrīdētās regulas preambulas divpadsmitais un četrpadsmitais apsvērums, saskaņā ar kuriem Eiropas Kooperatīvā sabiedrība ir jāuzskata par kooperatīvo sabiedrību jauno juridisko formu, kam piemīt īpašais Kopienas raksturs.

41 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu Eiropas Kooperatīvās sabiedrības juridisko formu galvenokārt reglamentē šī regula. Tās 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka Eiropas Kooperatīvās sabiedrības darbību var reglamentēt arī tās statūti, ja apstrīdētajā regulā tas nepārprotami atļauts. Uz Eiropas Kooperatīvās sabiedrības juridiskās adreses dalībvalsts tiesību aktiem šīs regulas 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts atsaucas tikai pakārtoti — saistībā ar jautājumiem, kurus neaptver šī regula vai Eiropas Kooperatīvās sabiedrības statūti.

42 Turklāt apstrīdētās regulas 2. pantā paredzētie Eiropas Kooperatīvās sabiedrības dibināšanas nosacījumi ir tai raksturīgās īpatnības. Eiropas Kooperatīvajai sabiedrībai ir raksturīga arī apstrīdētās regulas 7. pantā paredzētā iespēja pārcelt juridisko adresi no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti, šādai pārcelšanai neizraisot sabiedrības likvidāciju vai jaunas juridiskas personas izveidošanu.

43 Visbeidzot, no apstrīdētās regulas 9. panta noteikumiem, saskaņā ar kuriem dalībvalstīs pret Eiropas Kooperatīvo sabiedrību izturas tāpat kā pret kooperatīvu, kas dibināts saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ir tās juridiskā adrese, izriet, ka Eiropas Kooperatīvās sabiedrības forma pastāv līdztekus saskaņā ar valsts tiesībām noteiktajām kooperatīvo sabiedrību formām.

44 Šajos apstākļos, apstrīdētajai regulai negrozot atšķirīgus spēkā esošos valsts tiesību aktus, tās mērķis ir nevis kooperatīvajām sabiedrībām piemērojamo dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana, bet jaunas kooperatīvās sabiedrības formas izveide papildus valstīs noteiktajām formām.

45 Šo secinājumu neietekmē fakts, ka ar apstrīdēto regulu izsmeļoši neparedz visus Eiropas Kooperatīvajai sabiedrībai piemērojamos noteikumus un ka saistībā ar dažiem jautājumiem tajā ir atsauces uz Eiropas Kooperatīvās sabiedrības juridiskās adreses dalībvalsts tiesību aktiem, jo, kā norādīts iepriekš, šīm atsaucēm ir pakārtots raksturs.

46 No iepriekš minētā izriet, ka EKL 95. pants nevar būt atbilstošs juridiskais pamats, lai pieņemtu apstrīdēto regulu, kas tika likumīgi pieņemta, pamatojoties uz EKL 308. pantu.

47 Vienīgais prasības pamats nav pamatots, un līdz ar to prasība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

48 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Padome ir prasījusi piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Parlamentam spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Spānijas Karaliste, Apvienotā Karaliste un Komisija, kas iestājušās lietā, saskaņā ar Reglamenta 69. panta 4. punktu sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) Eiropas Parlaments atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Spānijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Eiropas Kopienu Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]